

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 12C/35/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217216130
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Sobolovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1217216130.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v sporovej veci žalobcu: Z.. S. X., Q.. XX.XX.XXXX, U. Y. XXX/X, U. - N., zastúpený: JUDr. Michal Miškovič - advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Palisády 32, 811 06 Bratislava, IČO: 47 255 846, proti žalovanému: E. F., Q.. XX.XX.XXXX, T.Á. XXXX/XX, U. - N., zastúpený: Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., so sídlom Zámocká 5, 811 01 Bratislava, IČO: 35 943 882, o zaplatenie 5.000 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu dňa 14.07.2017 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.000 € s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.11.2012 uzatvoril so žalovaným písomnú zmluvu o pôžičke, na podklade ktorej poskytol žalovanému sumu 15.000 €, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť naraz do 14.12.2012. Dňa 16.02.2016 dlžník pôžičku uhradil čiastočne vo výške 10.000 €. Ku dňu podania žaloby tak žalovaný žalobcovi dlhoval sumu vo výške 5.000 €, pričom si žalobca uplatnil aj úroky z omeškania.

2. Na základe uvedených skutočností a žalobcom predložených listinných dôkazov, vydal tunajší súd dňa 06.10.2017 platobný rozkaz, č.k.: 12C/35/2017-17, voči ktorému podal žalovaný včas odpor.

3. V odpore proti platobnému rozkazu, doručenom súdu dňa 13.11.2017 žalovaným, žalovaný uviedol, že záväzok voči žalobcovi uhradil v plnej výške a v lehote stanovenej zmluvou o pôžičke. Nakoľko boli v tom čase vzťahy medzi stranami sporu priateľské, nemal o úhrade žiadny doklad. Žalovaný uvádza, že vklad v hotovosti vo výške 10.000 € na účet žalobcu dňa 16.02.2016 bola úhrada kúpnej ceny osobného motorového vozidla zn. F. O., eč: U.. Žalovaný tiež uplatňuje námietku premlčania.

4. K odporu žalovanému voči platobnému rozkazu, doručil tunajšiemu súdu dňa 16.02.2018, svoje vyjadrenie žalobca. Uviedol, že tvrdenie žalovaného o úhrade záväzku zo zmluvy o pôžičke v plnej výške sa nezakladá na pravde, o čom svedčí neexistencia žiadneho dokladu. Žalobca má za to, že svojim prejavom žalovaný uznal nárok žalobcu na plnenie. Pokiaľ ide o úhradu sumy 10.000 € za osobné motorové vozidlo F. O., žalobca uvádza, že žalovaný súdu nepredložil žiadnu písomnú dohodu o prepise motorového vozidla na jeho osobu alebo kúpnu zmluvu, ani inú zmluvu či dohodu o prevode vlastníctva označeného motorového vozidla na žalovaného. Ďalej napáda, že výzva spísaná žalovaným je adresovaná spoločnosti O.-R., Y..N..K., a nie žalobcovi ako fyzickej osobe, hoci úhradu poukázal práve na osobný účet žalobcu. Žalobca ohľadom motorového vozidla ďalej považoval za potrebné uviesť, že dňa 16.03.2013 bola uzavretá Leasingová zmluva medzi VB LEASING SK, spol.

s.r.o. na strane poskytovateľa leasingu a spoločnosťou PV finance, s.r.o. na strane príjemcu leasingu, ktorej predmetom bolo spomínané motorové vozidlo. Na podklade dodatku č. 1 k leasingovej zmluve o prevzatí práv z leasingovej zmluvy, prevzala práva z leasingovej zmluvy spoločnosť O.-R. Y..N..K.. Počas trvania právneho vzťahu z leasingovej zmluvy užíval motorové vozidlo aj žalovaný, pričom o tom nebol vystavený žiaden písomný preberací protokol a od žalovaného nikdy nepožadoval náhradu za jeho užívanie. Žalobca sa však nikdy nezaviazal žalovanému vozidlo odpredať. Neexistuje žiadna kúpna zmluva ani dohoda o prepise vozidla. Vlastnícke právo k motorovému vozidlu nadobudla ukončením leasingu dňa 16.12.2016 spoločnosť O.-R. Y..N..K.. Tvrdenia žalovaného považuje za účelové a zavádzajúce. Má za to, že žalovaný by v mesiaci február 2016 plnil nelogicky skôr kúpnu cenu za prepis vozidla, než sa vôbec spoločnosť C-PROJECT s.r.o. stala vlastníkom. Žalobca trvá na tom, že prijal úhradu sumy 10.000 € na svoj osobný účet a že túto sumu považoval za čiastočné plnenie zo strany žalovaného ako dlžníka požičanej sumy 15.000 €. Žalovaným uplatnenú námietku premlčania považuje za neprípustnú. Uvádza, že nie je možné aby žalovaný skôr uviedol v opravnom prostriedku proti platobnému rozkazu, že záväzok v celej výške uhradil a vzápätí vzniesol námietku premlčania, pričom nie je ani zrejme voči akej pohľadávke je vznesená. Podľa názoru žalobcu by súd nemal na základe uvedeného na námietku premlčania prihliadať.

5. K uvedenému vyjadreniu žalobcu doručil dňa 02.05.2018 svoje vyjadrenie žalovaný. So žalobou sa nestotožňuje a uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Poukazuje na skutočnosť, že predmetom žaloby je právo na zaplatenie istiny vo výške 5.000 € s príslušenstvom, ale aj príslušenstvom predstavujúcim úrok z omeškania prislúchajúci k časti istiny vo výške 10.000 €. Predmetom žaloby sú teda dva samostatné nároky, ktoré je z hľadiska určenia výšky súdneho poplatku potrebné posudzovať samostatne. Žalovaný ďalej poukazuje na § 558 Občianskeho zákonníka. Uvádza, že na to aby uznanie práva veriteľa dlžníkom malo právne dôsledky uvedené v spomínanom paragrafe, je potrebné aby došlo k uznaniu tohto práva čo do dôvodu, ako aj do výšky, pričom v občianskoprávnom vzťahu je vylúčená aplikácia ustanovenia § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, na ktorú sa žalobca dovoláva. Žalovaný je názoru, že nevykonal žiadne písomné uznanie záväzku, ktoré by spĺňalo náležitosti vyžadované ustanovením § 558 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ďalej vznáša námietku premlčania voči všetkým nárokom uplatneným žalobcom v tomto konaní. Navrhuje, aby sa súd najprv zaoberal námietkou premlčania s poukazom na procesnú ekonomiu civilného sporového konania.

6. Na pojednávaní konanom dňa 09.10.2018 na tunajšom súde, predstúpil právny zástupca žalobcu, ktorý sa pridrжал svojich doterajších vyjadrení. Následne predstúpil právny zástupca žalovaného, ktorý sa taktiež pridrжал svojich predchádzajúcich vyjadrení.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými sporovými stranami: zmluvou o pôžičke uzatvorenou medzi žalobcom a žalovaným dňa 14.11.2012, bankovým potvrdením o peňažnom vklade v sume 10.000 € zo dňa 16.02.2016, výzvou na prepis motorového vozidla adresovanou žalobcovi zo dňa 10.01.2017, Leasingovou zmluvou č. S. zo dňa 16.12.2013 spolu s dodatkom č. 1 k Leasingovej zmluve zo dňa 06.02.2014 a protokolom o prevzatí predmetu financovania, výzvou na vrátenie motorového vozidla zo dňa 19.01.2017 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

8. Dňa 14.11.2012 uzatvorili žalobca a žalovaný zmluvu o pôžičke, na základe ktorej sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť finančnú čiastku vo výške 15.000 €, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť naraz do 14.12.2012. Žalobca tvrdil, že žalovaný uhradil čiastočne pôžičku vo výške 10.000 € dňa 16.02.2016 bezhotovostným vkladom na účet žalobcu. Túto skutočnosť žalovaný poprel a uviedol, že sa uvedenou úhradou malo jednať o zaplatenie kúpnej ceny za motorové vozidlo F. O. EČ. U. XXX E., pričom žalobcov nárok mal splatiť v dohodnutej lehote, o čom však nemá doklad z dôvodu priateľských vzťahov sporových strán v čase uzatvárania zmluvy. Žalobca trvá na skutočnosti, že žalovaný svoj dlh voči nemu v stanovenej lehote nesplatil, preto sa žalobou zo dňa 13.07.2017, doručenou súdu dňa 14.07.2017 domáhal zaplatenia dlžnej čiastky 5.000 € s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania. Žalovaný v predmetom konaní vzniesol námietku premlčania.

9. Po právnej stránke súd posúdil vec nasledovne:

10. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, Závazky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

13. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

14. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis..

15. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

16. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 100 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 112 prvá veta Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 14.11.2012 uzatvorili žalobca a žalovaný zmluvu o pôžičke, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť finančné prostriedky v sume 15.000 €, ktoré sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť v lehote do 14.12.2012. Táto skutočnosť medzi stranami sporu nebola sporná. Keďže žalovaný v prejednávanej veci namietol premlčanie žalobcom uplatnených nárokov, súd sa musel v prvom rade vysporiadať s otázkou premlčania uplatneného nároku.

21. Súd po dôkladnom zvážení všetkých okolností danej veci, dospel k záveru, že námietka premlčania vznesená žalovaným je dôvodná. Premlčaním je potrebné rozumieť kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok uplatnený žalobou možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčanie je teda uplynutie času, ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho dochádza k oslabeniu práva oprávnenej osoby. Použitie tejto námietky má za následok zánik možnosti súdnej vymáhateľnosti takéhoto práva, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Občiansky zákonník stojí na princípe premlčania so všeobecnou trojročnou premlčacou dobou. Táto sa použije všade tam, kde pre jednotlivé práva nie je Občianskym zákonníkom ustanovená osobitná premlčacia doba. Právo môže byť vykonané prvý raz, keď vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu. V prípadoch, keď splnenie dlhu je stanovené na presne určenú dobu, so zročnosťou dlhu je spojený aj začiatok plynutia premlčacej doby. Občianskym zákonníkom upravenú všeobecnú premlčaciu dobu je potrebné aplikovať aj na práva vyplývajúce zo zmluvy o pôžičky. Odo dňa, keď veriteľ mohol svoje právo vykonať po prvý raz, začne plynúť trojročná premlčacia doba na jeho súdne uplatnenie.

22. Keďže žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke dňa 14.11.2012, pričom v zmluve bola dohodnutá fixným termínom lehota splatnosti na deň 14.12.2012, dňom 15.12.2012 začala žalobcovi plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, v ktorej sa mohol domáhať uplatnenia svojho práva na súde. Uvedená lehota uplynula dňom 15.12.2015, ktorým síce právo žalobcu ako také nezaniklo, zanikla však jeho súdna vymáhateľnosť čo má za následok, že takémuto právu žalobcu nie je možné

poskytnúť súdnu ochranu. Ak súd vyhodnotí v konaní vznesenú námietku premlčania za dôvodnú, otázkou samotnej dôvodnosti nároku uplatňovanom v konaní sa ďalej nemusí zaoberať a nemusí vykonať dôkazy na jeho preukázanie. Pokiaľ je v konaní vznesená námietka premlčania, súd sa v prvom rade musí vysporiadať s jej dôvodnosťou a zistiť tak len čas zročnosti tvrdeného žalovaného nároku. Na tomto základe potom môže súd žalobu zamietnuť, pričom vôbec nemusí prijať záver o tom, či nárok uplatňovaný v konaní žalobou existoval.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania voči žalobou uplatnenému nároku žalobcu, súdu nezaostalo iné, len žalobu, z dôvodu uplynutia premlčacej doby na uplatnenie práva zamietnuť.

24. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalovaný v konaní plný úspech, súd mu priznal náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi. O výške trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.